

Izhaja vsako soboto zjutraj. Vsaka druga številka ima poučno zabavno ilustrirano prilogo „Družinski prijatelj“.

Uredništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri 2. Tja je treba nasloviti vse rokopise, ki naj se objavijo v listu ali pa v prilogi. Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo. V nujnih slučajih se je posluževati telefona tiskarne št. 638.

ZARJA

Upravništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri št. 2. Sprejema naročnine, inserate in reklamacije. Naročnina „Zarje“ s priloženo je za vse leto naprej po pošti K. 6.—, za pol leta K. 3.—.

Posamezne številke po 6 v.

Cena inseratom je 10 vinarjev za enostopno pett vrsto. Pri večkratnem objavljenju primeren popust. Poštno-hranilničnega računa št. 64139.

Zadružni tečaj pri sv. Jvanu.

(Konec).

V četrtek zjutraj je g. Pušenjak predaval o vinarskih in sadjarskih zadrugah. Le s pomočjo takih zadrug je mogoče uravnati v naših vinorodnih krajih umno kletarstvo, ki je še na najnižji stopinji; le potom vinarskih zadrug in umnega kletarstva se bi dalo pridelavati, pa tudi bolje razpečavati naše dobro vino. S temi nauki je g. predavatelj vzbudil največje zanimanje svojih poslušalcev; kar deževala so v tem oziru razna vprašanja nanj. V praktičnem delu kurza so se udeleženci učili napravljati letne zaključke in sestavljati bilanco. Pri popoldanskem pouku je g. Pušenjak še enkrat navdušil udeležence tečaja, naj se oklenejo z ljubeznjivo zadružno idejo in naj za njo delajo med svojimi znanci in domačini. Srčno veselje in veliko zanimanje ter navdušenost, katero so kazali udeleženci zadružnega kurza so dokaz, da je seme padlo na rodovitna tla, — v srca, oplojena s krščansko ljubeznijo do trpečega brata. — Na koncu tečaja se je g. Pušenjak zahvalil vsem udeležencem za pazljivost in zanimanje pri predavanjih. V imenu udeležencev se je zahvalil gg. Pušenjaku in Pelcu č. g. A. Nedved, župnik iz Šterne v izbranih besedah; v imenu svetoivanske ljudske posojilnice pa tajnik g. A. Čok.

Zaključili smo zadružni tečaj s komersom, katerega se je udeležilo razven udeležencev kurza še mnogo drugih ljudij tako, da je bila dvorana polna. Še enkrat se je zahvalil g. Čok udeležencem kurza za njih udeležbo, ter jih prosil, naj preneso ideje, ki so s njih naučili ob tej priliki, med svoje domačine. Na to je g. dr. Krek na občo željo govoril o kmečkem vprašanju. Vsaka beseda, ki jo je izgovoril ta veliki mož, dokazuje, kako dr. Krek ljubi slov. kmeta. V tem svojem govoru je kazal na rane, ki grene in razjedajo življenje našega seljaka. Združiti se mora kmetijski stan, ako si hoče rešiti življenje. Iz zemlje je vzet kmet, z vsako žilico je navezan nanjo, zato jo pa tudi kmet ljubi s vsem svojim bistvom. Če primoremo kmetu do svobodnejših in boljših dni, pomoremo s tem svoji domovini. Navdušeno ploskanje je sledilo tem besedam.

K besedi se je oglasil g. Bolčić iz Boljunca, ki je stavil na g. drž. posl. dr. Kreka vprašanje glede na to, da namerava vojaška oblast premestiti vsled želje tržaških kapitalistov smodnišnico na boljunsko polje, kar bi oviralo razvoj Boljunca.

LISTEK

Ženitev v japonski cesarski hiši.

Priredil M. Š.

Japonski cesar zaroči v kratkem dve svoji hčeri s princema najodličnejših japonskih rodbin. — Princezinjo Masako, Thune-no-miya, poroči princ Tsunehifa, glavar knežje rodbine, imenovane Takeda, princesinjo Hisako, Kaneno-miya pa princ Hatschiko, iz plemenite rodbine Asaka. Pridevek „no-miya“ pove toliko kakor „Iz cesarske palače“ — tedaj princesinji Thune in Kane „Iz cesarske palače“.

Princesinja Thune, šesta hči mikadova (cesarjeva) je stara 19 let, princesinja Kane ima pa komaj 18 let in je sedma hči cesarjeva. Cesarica ni mati omenjenih princezinj, ki pa sta pravi sestri med dvanajsterimi otroci cesarjevimi. Cesarica je rodila soprogu samo eno dete in še to je umrlo v zgodnji mladosti. Japonski prestolonaslednik potemtakem ni sin cesaričin in je samo polbrat imenovanih in še dveh mlajših princezinj, ki imata zopet drugo mater. (Japonski cesar ima več žena in samo prva je cesarica).

Šestindvajsetletni princ Takeda, kateri je kavalerijski stotnik cesarske armade je starejši sin pokojnega princa Kith-Schirakonno, kateri je umrl v boju, 20-letni princ Asaka, še gojenec vojaške

Gosp. Dr. Krek je dal gosp. Bolčiću zadovoljiv odgovor.

Navdušeno je govoril g. dr. E. Lampe. Vpliv mest, posebno pa velikih primorskih mest, kakor je Trst, na deželo je velik in poguben. Statistika pa kaže, da mestno prabivalstvo propada in dobiva naračaj le iz dežele. Propad mest pa provzročuje verska in nravna pokvarjenost. Zato pa naj ostane tudi vsa okolica Trsta ki preskrbuje Trst z naraščanjem, versko, nravno in narodno krepka, ako hočemo, da postane enkrat Trst naš. Nasprotniki gotovo porečejo, da zanaamo na to le po tržaško zemljo „bratomorni boj“. Izobrazba, učenje, to je naše orožje, ki ga prinasamo med vas, to je bratomorni boj. O bratomornem boju pa naj sploh ne govore ljudje, ki so v vaši bližini provzročili razmere, da nam trga žalost srce, ako le mislimo na nje. Ni treba pristavljati, da je tem navdušenim besedam sledilo navdušeno odobravanje.

Č. g. Furlan iz sv. Križa je v krasnih besedah dal duška svojemu veselju, da se je tudi na tržaških tleh začelo zdravo krščansko demokratično gibanje. Z ostrimi besedami je obsojal hinavsko prikriti, protiverski liberalizem tržaških takozvanih narodnjakov.

Urednik Cenčič je med drugim rekel: Pravijo, da hočemo ustanoviti novo stranko na tržaških in istrskih tleh; ne povedo pa, kakšna bi bila ta stranka. Zadružni tečaj je pokazal, kake stranke si želimo. Mi hočemo stranko pravega krščansko-socialnega ljudskega dela med Slovenci ob Adriji.

Gosp. dr. Lampe je priporočal zadružnikom „Zarjo“ ter jih pozival naj o vsem zadružnem gibanju poročajo v „Zarjo“. — G. župnik Nedved je primerjal zadružnike s kmeti v panju. Kakor čebele hudo opikajo tistega, ki jih draži, tako se znajo tudi pravi zadružniki odločno braniti pred napadi svojih nasprotnikov.

Tako je hitro minil med govori, godbo in petjem ta lep večer. To je bil prvi zadružni tečaj na Primorskem. Skoro povsod drugod je zadružništvo že v cvetju, a pri nas še v povojih. Zato niti prireditelji tega tečaja niso upali na tako veliko vdeležbo kot je bila. To je dobro znamenje in lep dokaz, da so po tržaški okolici, Krasu in Istri ugodna tla za delovanje na zadružnem polju. Navdaja nas zato najbolje upanje za bodočnost. Bog nam pošlji obilo nesebičnih, požrtvovalnih in vstrajnih delavcev!

Širite ZARJO

šole, je sin umrlega princa Kuni in mlajši brat sedanjega glavarja knežje rodbine Kuni.

Visoki nevesti, katerih poroko bo slavila cela japonska, sta izborna tipa modernih naprednih Japonk. Vzgjajala jih je imenitna vzgojiteljica, madama Schimoda.

Bo li poročno slavlje, kakor je bilo n. pr. prestolonaslednikovo strogo religiozno, po stari domači veri „Sinta“, ali zmaga priljubljena šega „pri čaši čaja“, se danes še ne ve. Splošno mnenje pa trdi, da so stare japonske šege in navade sedaj na Japonskem v modi. Če je to res, se bo vršila poroka gotovo po stari šegi.

Japonka je vse življenje nesamostojna. Podložna mora biti možu, pokoriti se mora celo njegovim starišem in sorodnikom.

Ta odvisnost se kaže še v ceremonijah, po katerih se vrši poroka (ali boljše v poročnih ceremonijah).

Nevesta se preseli k ženinu. V njegovi hiši se poročita: Navadno se godi to tako-le:

Bodočo nevesto neso kar mogoče slovesno v krasni v svilo odeti nosilnici na ženinov dom. Pred vhodom v hišo gore luči, na levi in desni strani stoje po dve gospe in po dva moža. Vsi tolčejo v velikih možnarjih riž. Ko prineso nevestino nosilnico mimo njih — prenese ti — kot simbol — riževo moko iz leve strani na desno in zmešajo obe vrsti. To je takozvano „spojenje riževe moke“. —

Mladinski list.

Začetkom aprila začne izhajati dvakrat na mesec neodvisno, nepolitično glasilo vseh slovenskih dijaških in ljudskih mladeniških organizacij po nizki ceni 10 vin. za številko. Svobodomiselič brez dalje bolj organizujejo zlasti dijaško mladino, izkušajo pa v najnovejšem času pridobiti na svojo stran tudi kmečko, delavsko in meščansko mladino. Uspehi teh in podobnih prizadevanj, ki se javljajo tudi v nameri, izdajati liberalno ljudsko glasilo, se bodisi med dijaštvom bodisi med ljudstvom ponekod že poznajo, zlasti v Primorju. Listi kakor „Svoboda“ in „Omladina“ zastrupljajo naše dijaštvo, „Svobodna Misel“ pa posebno v primorskih krajih naša brezverstvo med preproste sloje. Ali moremo križem rok gledati, kako se na ta način vsemu našemu naraščanju trga vera iz sre in se ga tira v umski in nravni propad? Pomnimo, da se nasprotnikom nikoli ne sme posrečiti, združiti mladino v svobodomiselnem taboru, ker bi potem ena noč utegnila podreti, kar se je v dveh desetletjih zgradilo. Zato je potreba posebnega mladinskega glasila dovolj utemeljena. List se bo pečal 1. z mladinskimi in dijaškimi stanovskimi vprašanji, bo 2. apologetičen v poljudnem zmislu, na kar polagamo spricho popolnega pomanjkanja verskoobrambenih spisov za ljudstvo veliko važnost, bo 3. glasilo naše že tako trdno vkoreninjene in razširjene telovadske organizacije, bo 4. prinašal redno vsaj osnutke za predavanja, kar bo zlasti za koroško, goriško in tržaško mlado izobraževalno organizacijo velikega, praktičnega in vsposodbevalnega pomena, se bo petič pečal s polemiko proti nasprotnim, brezverstvo razširjajočim listom. Ni dvoma, da je ta listu začetna naloga primerna. Gre se zdaj le zato, da se list razširi, ker so naši somišljeniki v tem oziru zelo obramenjeni, mu je določena tako nizka cena, da jo lahko vsakdo zmaga. Prosimo zato vse voditelje izobraževalnih organizacij, duhovščino, župane, učitelje in vse, ki tu v poštev pridejo, da se na list naroče, med člani izobraževalnih organizacij in med mladino, med katero imajo vpliva, zanj agitirajo ali ga vsaj priporočajo. Člane izobraževalnih organizacij opozarjamo, naj se se vsi nanj posamič naroče, dijaki in telovadci naj bodo pa vsem v tem oziru kot naročniki in agitatorji vzgled. Opozarjamo na list tudi vse izobraženstvo, ker bo, dasi poljuden, pa drugače strokovnjaško in stvarno pisan, da ga bo vsakdo brez izjeme s pridom čital. List se bo poslal začetkom aprila, ko izide prva številka, na ogled. Zavednost našega ljudstva in izobraženstva, ki je v krščansko

Prav tako se prenese tudi luč iz leve strani na desno in tu se obe ugasneta. Nevesta prinese ženinu darila in sicer: dve svilnati obleki, eno galaobleko, zgornji in spodnji pas, eno pahljačo, 5—7 denarnic (mošnjie) in meč. — Oblečena je v belo svilo, tudi glavo zakriva bela svilnata tančica. Ženin in sorodniki jo pričakujejo v najlepši dvorani, v „dvorani pradedov“. Tukaj zasede častno mesto in obeduje — prvič in zadnjič v življenju — skupno z ženinom. Mesto navadne hišne oprave, služijo Japoncu razne iz trav spleteno mehke preproge. Pogrne jih po tleh in domačini in gostje posedejo. V dvorani stoji posebna miza, na katero se naloži takozvano „kosilo bogov“: pišče, riba, dve steklenici vina, tri vinske čaše in dve vrsti kotličev, v katerih Japonci segrevajo vino.

Takoj ko sedeta nevesta in ženin, se postavi pred vsakega nizka mizica in pojedina se začne. Družice jima nudijo suhih rib, zelišč in posušene-ga kostanja. Dve poročeni gospe izročita mladima deklicama steklenici vina od „kosila bogov“. Steklenici nosita okraske iz pisanega papirja: na eni je metulj samec, na drugi pa samica. Deklici vlijeta iz druge steklenice. To simbolično mešano vino prelijeta še enkrat in ga segrevata v kotlu v spodnjem delu sobane. Potem se vrste še razne druge simbolične šege.

Princezinji se bosta gotovo brez ugovora udali v vse starojaponske navade.

demokratiškem taboru, nam je porok, da se bo novi list in organizacija, ki se bo v kratkem na njem osnovala po vzgledu na Dunaju, v katoliški Nemčiji in Švici, mogočno vkoreninila in razširila! Naši somišljeniki vsi na krov in na delo, da se še bolj razcvete naše časopisje.

Politične vesti.

Profesor Wahrmond.

Na Tirolskem vlada nekaj časa sem veliko razburjenje in ogorčenje proti inomoškemu vseučiliškemu profesorju Wahrmondu. Vzrok vsega tega je pa sledeči:

Dne 28. januarja je predaval Wahrmond v Inomostu o katoliškem svetovnem naziranju, predavanje je ponovil v Solnogradu in v Monakovem. Svoje predavanje je objavil. Iz njegove brošure veje vsa krivost novodobnega propalega liberalizma. O Mariji pravi, da je Mati božja ženski element v krščanski božanski legendi in da je katoliška cerkev opremila svojega Boga z vsemi človeškimi strastmi in ga napravila za otroka, ki pleše po pappeževi piščalki. Ta vseučiliški profesor nadaljuje v tonu, ki bi delal vso čast najgoršemu socialnemu demokraškemu mazaču. Nato pa ponavlja že neštivilokrat ovržene laži o samostanih, relikvijah in takih stvareh.

Profesor Fonck je izdal brošuro, v kateri dokazuje, da je Wahrmond zajemal svojo modrost v Hoensbroechovih, Haechlovih in pa v socialno demokraških pamfletih. Ti «svobodomiseln» velikani pa ne uživajo nikakega ugleda v znanstvenih krogih. Wahrmond seveda ne navaja virov, iz katerih je izčrpal.

Ker je Wahrmond profesor cerkvenega prava na vseučilišču v Inomostu, je gotovo upravičeno, da je nastopilo proti njemu dobro katoliško tirolsko ljudstvo in njegovi poslanci, kateri zahtevajo, da se odstrani iz vseučilišča. Seveda to ni vseč judovskim in liberalnim krogom, kateri zahtevajo, da Wahrmond ostane na svojem mestu. Ker je pa celo ministrski predsednik Beck obsodil Wahrmondovo početje, bo gotovo v tej aferi zmagalo krščansko ljudstvo.

Tržaški deželni zbor.

V pondeljek dopoldne je tržaški deželni glavar dr. Sandrinelli z običajnimi formalnostmi otvoril zasedanje deželnega zbora tržaškega. Nato je namestnik knez Hohenlohe na kratko obrazložil motive predloženega volivnega reda, ki razširja volivno pravico, stoji na stališču zastopstva interesov in štiti manjšine. O novem mestnem statutu bo imel sklepati novi deželni zbor, izvoljen na podlagi novega volivnega reda. Vodja italijanskih liberalcev, dr. Venezian, je predlagal, da se izroči volivno reformo posebnemu odseku 11 članov, v katerem bodo zastopane vse stranke; da se zahteva od občinskega urada in vlade potrebno statistično gradivo in od vlade pismene motive k predloženemu volivni reformi. Slovenska manjšina je po dr. Rybaču izrazila, da je zadovoljna, da se izroči vladno predlogo posebni komisiji ter upa, da bo zanaprej vedno poklicana tudi manjšina v razne odseke. V odsek za proučevanje volivne reforme so izvoljeni poslanci Bernardino, Brocchi, Daurant, Depiera, Mrach, Ricchetti, Valerio, Venezian, Zanolla in Slovenca dr. Rybač in dr. Slavik. Daurant je poročal o delovanju deželnega odbora in o programu sedanjemu zasedanju. Zbornica je vzela poročilo brez debate na znanje. Nato je predsednik zaključil sejo. Prihodnja seja se skliče pismenim potom.

Hrvaški sabor odgoden.

Komaj se je sešel novoizvoljeni hrvaški sabor, so ga že odgodili. Zakaj da je vlada odgodila sabor, še predno se je konstituiral, o tem objavlja zagrebški uradni list uradno pojasnilo. Sabor je bil odgoden vsled postopanja starostnega predsednika. Podban je pisal starostnemu predsedniku, da želi vlada občeovati ž njim, a starostni predsednik ni odgovoril. Podban je prosil starostnega predsednika, da bi ga sprejel, a predsednik je izjavil, da mora prej provocirati odločitev večine. Če podbanu ne odgovori, pomenja to, da noče imeti saborska večina nobenega stika z deželno vlado. Pri tem je tudi ostalo. Nato očita izjava starostnemu predsedniku neloyalnost, češ, da je spletkaril proti banu, ki mu zaupa krona.

Cesar Franc Jožef španskemu kralju.

Kralj Alfonz je brzojavil našemu cesarju, da je obiskal avstrijsko brodogevje v Barceloni. Cesar

Franc Jožef je nato odposlal španskemu kralju Alfonzu daljšo brzojavko, v kateri se zahvaljuje Alfonzu za brzojavko. „Ponosen in srečen sem,“ brzojavlja med drugim naš vladar, „ker ti dopada moja eskadra Ponavljam, da sem tvoj prijatelj in veseli me, ker je izpadlo tvoje ba celonsko popotovanje v tvojo popolno zadovoljnost“.

Podpora rezervistom.

Vlada bo te dni predložila zbornici zakon glede na odškodnino, ki naj se podeli rodbinam rezervistov, ki so poklicani k orožnim vajam. Oglejmo si položaj.

Po zdaj veljavnem brambenem zakonu od leta 1889 so rezervisti in nadomestniki v armadi v neaktivni službeni dobi dolžni napraviti tri orožne vaje, vsakrat po štiri tedne; zdaj je v navadi 13 dnevna vajna doba. Za one rezerviste, ki napravijo vajo jeseni, torej med velikimi vojaškimi vajami, se vajna doba določi vsako leto po posebni naredbi. Neaktivni brambovci pa se lahko vpokličejo k vajam tolikrat, da znaša njih skupna vajna doba v brambovski službeni dobi vsega skupaj 20 tednov za tiste, ki so neposredno v deželno brambo uvrščeni, štiri tedne pa za tiste, ki so vanjo uvrščeni iz armadne rezerve. Več kot štiri tedne ne sme trajati nobena vajna doba. Za tisto brambovsko moštvo, ki je aktivno služilo tri leta, odpadejo štirje tedni skupne vajne dobe.

Vlada namerava zdaj na eni strani skrajšati dobo posameznih orožnih vaj, oziroma, da odpade zadnja vaja, na drugi strani pa bo uvedla podporo za rodbine ubožnejših rezervistov. Kar se tiče slednje dolo be, služi vojni upravi za vzorec tozadnevni francoski zakon. Na Francoskem je določena največja mera za odškodnino in sicer na ta način, da število podpiranih rodbin ne presega 10 odstotkov vsega rezervnega moštva. Ubožne rodbine dobivajo ondi 0.75 frankov na dan, to je po naše 71 h. Finančna stran tega vprašanja bi, ako se postavi za temelj 10 odstotna mera vsega rezervnega kontingenta, izgledala sledeče: Po proračunu vojnega ministrstva se bo vpoklicalo to letó 278.000 novincev, po proračunu deželno-brambenega ministrstva pa 91.000, torej skupno okoli 370.000 mož. Če torej 10 odstotkov rodbin teh vojakov — kadar bodo v rezervi — dobiva recimo 1 K na dan in če bi se službena doba pri orožnih vajah določila na deset dni — kakor se namerava — potem bi to znašalo 370.000 K.

Predvarjajmo to številko! Prvič deset kron podpore presneto malo pomeni, ako se upošteva, da navadno rezervnik v svojem civilnem poklicu v desetih dneh zasluži najmanj 20 K. Vzlic temu ta mala podpora za državni proračun, oziroma za davkoplačevavce predstavlja veliko vsoto. S to naredbo se torej veliki nedostatkri brambovskega zakona od leta 1889 ne odpravijo. Nič drugače se razmere ne bodo izboljšale, kakor s tem, da se uvede dveletna vojaška služba in da se znatno razširi § 34. brambenega zakona glede na olajšave, ki jih uživajo kmečki sinovi.

Ljudski zastopniki naj torej ne izpustijo iz oči svojega končnega cilja, ki je novi brambeni zakon! Saj je vojni minister v delegacijah izjavil, da je pripravljen dati poslancem na razpolago vojaškega strokovnjaka, da se bodo z njim mogli stvarno posvetovati o reformi. Ljudstvo željno čaka take reforme in država jo v svoj prid ravno tako nujno potrebuje.

MATURA.

Po uradnem komunikeju o načelnih in poglavitnih določbah, kako se v prihodnje ima vršiti matura, je zdaj izšla izvedbena naredba z natančnejšimi določili. Izvedbena namera podere marsikatero prejšnjo nade, ki jih je vzbudil prvi komunike. Ni vse zlato, kar se sveti, tako bo zdaj marsikdo vzkliknil. Izvedbena naredba v glavnem določa:

Za pismeni izpit se izdajo stroge naredbe glede na klavzuro. Ne bo se kaznovala samo vsaka „goljufija“, temveč tudi vsako „pomaganje“ in sicer z izključitvijo od mature. Izpit iz fizike sicer odpade, toda pri ustmenem izpitu iz matematike se bodo stavile tudi naloge iz fizike. Tisti reprobirani kandidati, ki nočejo zopet kot „prostovoljni repetenti“ v osmi razred nazaj, morajo, ko se oglasijo drugič za maturo, prinesiti s seboj npravnostno izpričevalo od policije. Natančnejše se odreja: Pismeni izpiti v glavnem (poletnem) terminu se morajo vršiti tri tedne pred ustmenim izpitom, torej v juniju in ne v maju, kot navadno dozda. V eni sobi ne sme

več kot 20 do 25 dijakov skupaj delati. Iz sobe smejo le v najnujnejših slučajih. Sicer je ravnateljstvu dovoljeno izvršiti še druge varnostne naredbe, ako to zahtevajo posebne razmere kraja. Če dijak „goljufa“, se mora takoj odstraniti in mora zopet izdelati pod posebnim nadzorstvom sam nove naloge v enem ali pa v vseh predmetih. Če se tu „goljufa“, je za ta termin od mature izključen. Če v tretjič, potem sploh izgubi pravico do maturiranja. Ista usoda zadene tudi tistega, ki „goljufat“ pomaga. Kar se tiče izpita iz nemščine, se bo pretežno zahtevala literatura, pa brez mučnih števil. Analogno velja za druge učne jezike. Maturant dobi v roke kako pesem ali znamenitejšo delo v prozi, katero bo analiziral, označil literarni pomen, pri čemer bo v obliki kolokvija izpraševavec napeljal pogovor tudi na druge literarne in kulturne pojave itd. Iz matematike se zahteva „splošni pregled“, verziranost v metodah posameznih panog pri reševanju abstraktnih in eksperimentalnih nalog, tudi iz fizike in praktičnega življenja“ itd., kar se po domače pravi, da bo vsaj tu ostalo pri starem ali pa bo celo razširjeno. Maturitetno izpričevalo bodo podpisali samo predsednik komisije, ravnatelj in razrednik. Matura se more samo dvakrat ponoviti, k drugemu izpitu sme pripustiti deželni šolski svet in ni potreba dovoljenja od naučnega ministrstva. Vse te določbe veljajo tudi za ženske.

NOVICE

n Tržaški dnevnik in deželnozborske volitve za Goriško. Tržaški dnevnik je vedno hotel stati nad strankami. Solze je preliv nad „bratomornim bojem“ med Slovenci vedno takrat, kadar so krščansko misleči Slovenci nastopili proti liberalcem. Kadar so pa liberalci razdirali edinstvo slovenskega ljudstva, takrat je tržaški dnevnik ali molčal, ali je pa zahrbtno ugriznil krščansko stranko, in sicer ne na bratoljuben način. Pri deželnozborskih volitvah na Goriškem je pa tržaškemu dnevniku tudi ta starodavna hinavščina kar naenkrat ušla. Tudi ona se je zagnala v Slovensko Ljudsko Stranko in jo je začela naravnost napadati ter se je postavila na stran internacionalno-narodno-agrarano-liberalno-socialdemokratske stranke, ki je šla v boj na Goriškem proti Slov. Ljudski Stranki. To pribijemo, ker bo tržaški dnevnik tak tudi še v naprej. — Glede njegovih notic o volivni borbi na Goriškem pa mu povemosledeče: Uspeh tiste pisane, v svoji celoti čisto neznačajne družbe, ki je z malenkostno večino prodrla v splošni skupini na Goriškem, je samo dnevni uspeh. Ta vspeh je zbudil še-le prave ljudske sile, ki bodo pri prihodnjih volitvah nezvdržno porazile sedanjo pisano družbo.

Tržaški list se je zavzel za internacionalno-narodno-agrarano-liberalno-socialdemokratsko družbo, torej za nobeno organizacijo, ampak za družbo, ki zastavlja narodne interese svojim strankarskim koristim, ki so tudi mednarodne. Torej trž. dnevnik vsaj rodoljubnih solz ne bo mogel točiti, tudi iz veselja ne.

Kako bi tržaški dnevnik kričal, ako se bi združili „klerikalci“ z mednarodnimi socialnimi demokrati! Zdaj pa vidmo liberalce in socialne demokrate v mednarodnem objemu in trž. dnevnik tej zvezi ploska! — Iz tega vidimo, da je tržaški dnevnik vseskozi strankarski list, in zato moramo ž njim tudi kot s takim ravnati.

n Za dr. Šusteršičem in dr. Gregorčičem — dr. Laginja. — V predzadnji številki „Zarje“ smo priobčili notico pod zgornjim naslovom. V tej notici smo priznali, da se vsled „pitiška razmer“ pri pogajanjih za volilno preosnovo za istrski deželni zbor ni dalo več doseči, kot se je. Pristavili smo še, da bi mi lahko, če bi hoteli biti tako zlobni, kakor so gospodje okoli tržaškega dnevnika, s prav isto pravico kot je tržaški dnevnik napadal dra. Šusteršiča in dra. Gregorčiča, češ da sta izdala prvi štajerec in Korošec, drugi pa Goričane, trdili, da je dr. Laginja izdal istrske Slovane. To našo notico je ponatisnil tudi „Slovenec“. Spekla je ta notica puhlo tržaško kliko, zato se je vsedel en zelo učen mož, katerega učenost obstoji v imenitnem frazekovanju, k mizi in napisal kar dva skromo metre dolga članka. Dokazati skuša, da sta dr. Šusteršič in dr. Gregorčič res izdajalca, dr. Laginja pa da nikakor ni izdal svojega naroda. Ni potreba, da bi mi zavračali napade na dr. Šusteršiča in dr. Gregorčiča, zavrnili so jih popolnoma že drugi slovenski listi; tržaški list le pogreva stare, stokrat prelete fraze, o katerih je neovrgljivo dokazano, da so lažnjive. Mi nismo nikdar trdili, da je dr. Laginja izdal istrske Slovane, rekli smo le, če bi bili mi taki kot so nedelujoči narodnja ki okoli tržaškega dnevnika, tedaj bi po pravici lahko

dejali, da je dr. Laginja izdal istrske Slovane, ker pa nismo taki, pa tega ne trdimo. Zakaj tedaj tako perete dr. Laginjo narodnega greha, katerega mu nihče ni očital? Morda je pa vendarle kaj na tem. To sumnjo nam potrjuje tudi zanimiv prizor, ki se je dogodil v tržaškem narodnem domu. Tam so sedeli znani tržaški gospodje, kar nekdo vstopi in jim pove uspeh pogajanj med Slovenci in Lahi. Ko so gospodje to slišali, so bili osupnjeni in razočarani in precej časa niso mogli spregovoriti. Konečno se je pa zaslislala ena beseda, ki diši po izdajstvu. Kaj porečete na to, gospodje? Zakaj se Spinčič ni udeležil končnih pogajanj? Kaj?! Tukaj mora biti nekaj vmes in zato prosimo pojasnila, saj imate v svojem listu več kot dovolj prostora.

n **Pometajte pred svojim pragom!** — Tržaški dnevnik si je te dni privoščil župnijske pečate in krstne liste. Med drugim piše tudi to-le:

„Zajedno vabimo rodoljube po Slovenskem, da obrnejo svojo pažnjo na župnijske pečate itd. ter na to, v katerem jeziku se izdajajo krstni listi. Vse nedostatke naj se brezobzirno objavi, in če ne bi zadostovalo to, naj se ukrene potrebno. Pečati in krstni listi morajo biti samoslovenski!“

Kot odgovor na to priobčujemo začetek nekoga pisma (vsega pisma ne moremo priobčiti, ker je uradno), katerega je pisal eden izmed „narodnih“ voditeljev in tržaški deželni poslanec — dr. Slavik po imenu — na neki slovenski župnijski urad, ki ima samoslovenski pečat in ki uraduje vseh slovenski. Začetek tega pisma izgleda tako-le:

„Dr. Edoardo Slavik, Avvocato
Trieste

Via Giorgio Galatti No. 18. II. p.

Telefono No. 870.

Trieste, li 9. 12. 1907.“

V očigled takim dejstvom se pridružujemo tudi mi tržaškemu dnevniku in kličemo ž njim vred: Rodoljubi po Slovenskem, obrnite svojo pažnjo na odvetniške pečate itd. ter na to, v katerem jeziku se pišejo pisma. Vse nedostatke naj se brezobzirno objavi, in če ne bi zadostovalo, naj se potrebno ukrene. — Pečati in pisma slovenskih odvetnikov morajo biti s a m o s l o v e n s k a !

n **Tržaški dnevnik in celjska „Domovina.“** Ta dva lista sta si že več časa v laseh. „Domovina“ namreč očita tržaškemu narodnjakom, da ne znajo zadržati razširjevanja „klerikalizma“ med tržaškimi Slovenci. „Domovina“ razume kot glasilo celjskih advokatov, ki pravijo, da so tudi nadstranskarški, pod besedo „klerikalizem“ mlado krščansko — demokratično gibanje, ki klije že po vseh slovenskih pokrajinah. Tudi tržaško ozemlje se ni moglo in se ne bo moglo dalje vpirati temu gibanju. V odnosnih odgovorih na očitanja „Domovine“ pa hoče tržaški dnevnik to gibanje na tržaškem zatajiti oziroma osmešiti. Tako tudi v številki od pretečene srede. „Domovina“ namreč pravi, da je bila v „Narodnem domu“ pri sv. Ivanu neka večerna slavnost (seveda „klerikalna“). Tržaški dnevnik pa odgovarja, rekoč, da je poizvedoval pri odbornikih „Nar. Doma“, ti pa da so izjavili, da v njihovem „Narodnem domu“ ni bilo nobene prireditve, „klerikalne“ pa že celo ne. Tržaškemu dnevniku (ki vedoma laže) in „Domovini“ povemo pa mi, da res ni bilo v svetoivanskem „Nar. domu“ nobene prireditve, ker tam k večjemu prirejajo svoje pustne in postne zabave — miši, pač pa je bila te dni pri sv. Ivanu v domu obrtno konsumnega društva (pri cerkvi) ne zabava, ampak poučen združni tečaj, ki ga je priredila „klerikalna“ Zadruga Zveza v Ljubljani in ki sta se ga udeležila tudi „oberklerikalca“ dr. Krek in dr. Lampe. Tržaški dnevnik mora imeti jako kratek spomin, ako laže, da ni znal za ta tečaj. Da se „nevedni“ gospodje pri trž. dnevniku vedeli za ta tečaj, je gotovo, saj so imeli vedno svoje vohune zraven, katerim je bila dana tudi prilika oglasiti se k besedi, ki so pa rajše se odstranili, ker je bilo prekislilo grozdje.

n **Himna tržaških „narodnjakov.“** Vsak narod ima svojo himno. Tržaški „narodnjaki“ so pa neke posebne vrste Slovenci, ki imajo mimogrede rečeno prav malo slovenskega na sebi — saj je znano, da njihovi voditelji, ki sicer pri kadenju rabijo žigice družbe sv. Cirila in Metoda, hodijo kupovat k laškemu trgovcu in da nekdo izmed njih (je več takih mož! Op. st.) kupi „Piccolo“ v tobakarni, slovenske liste pa hodi čitat v kavarno — in ker so torej tržaški „narodnjaki“ tako čudni Slovenci, da se od drugih posebno po svoji hinavščini skoro

popolnoma ločijo, se ni čuditi, da imajo ti narodnjaki tudi svojo himno, katera je za nje prav značilna. Glasi se pa himna tako-le:

„Drug' za narod delajo,
Mi se navdušujemo:
Živjo, živjo
Ljubi narod naš.

Drug' za narod delajo,
Mi pa zanjga pijemo:
Živjo itd.

Drug' za narod delajo,
Mi pa zanjga plešemo:
Živjo itd.

Gotovo je ta lepa pesem še jako dolga; mi smo slišali v neki gostilni peti le tri kitice in zato je ne znamo naprej. Upamo pa, da nam bodo tržaški „narodnjaki“ blagohotno oprostili, da smo priobčili samo odlomek njihove slavne himne. — Prepričani smo, da nam bodo sedaj sami poslali vso himno, katero bomo z veseljem stavili v naš list. —

n **Liberalci in socialisti** naj si zapišejo v svoje anale tale „slučaj“: Pretečeno pepelnico o priliki volitev v kranjski deželni zbor so uganjali liberalci in socialisti po Idriji grozovite norčije. Trikrat so privlekli popoldan s par konji ploh pred stanovanje gosp. dekana in so ga sklicali, da naj sede na ploh, da ga bodo peljali po mestu. Spredej in zadej so bile pustne šeme in trg je bil poln ljudi, ki so gledali ta prizor. Zvečer so mislili napraviti g. dekanu drug špetakel: da mu prinesejo pred farovž pare in trugo, v kateri bi ležala baba iz cunj. Župan Šepetavca je vse to mirno gledal in se zraven njih norčeval, mesto da bi preprečil to početje, tako da je moralo še le glavarstvo posei vmes in postaviti stražo pred farovž — dva orožnika namre. Od popoldan in celo noč se je popivalo in plesalo po liberalnih gostilnah in se norčevalo iz cerkvenih reči. — Pa glejte naključek: čez osem dni 11. t. m. vlekli so na pokopališče drugo žensko, ki ni bila iz cunj — bila je žena župana Šepetavca; brez zvonjenja brez molitve so jo pokopali v neblagoslovljeno zemljo.

V torek zjutraj 10. t. m. se je zastrepila s strihninom in bila takoj mrtva. Vzrok je bil ta, da je imela ljubavno razmerje z nekim gozdarskim asistentom in ga je pri njej dobil v pondeljek zvečer mož. Na to jo je takoj spodil od hiše. Zjutraj je prišla ob 3 in pol uri v kuhinjo in je na to spila strup. Poprej je hotela še otroke končati, pa jo niso pustili do otročjih postelj.

n **Dunajčani v Rim.** — Povodom papeževega jubileja in cesarjeve 60-letnice priredi dunajska glavna bratovščina sv. Mihaela pod vodstvom našega preuzvišenega g. škofa romanje v Rim. Odpeljejo se iz Du aja dne 28. aprila. — Obiščejo Padovo, Loreto, Azizi in se ustavijo 6 dni v Rimu, kjer jih bo dunajski nadškof in kardinal Gruscha predstavil sv. Očetu. Stroški so v I. razredu 430 K, v II. 290 K, v III. 210. V tem je zapopadna vožnja in vsa postrežba. Do 31. marca sprejema oglase odbor na Dunaju I. Singerstrasse 18.

Nas pa zanima bolj sledeče: Cena iz Mestre (pri Benetkah) je za tja in nazaj za I. razred 370, za II. razred 254, za III. razred 195 Kron. Romarji se ne vračajo skupno in se bodo na povratku vozili v II. razredu tudi oni, ki so plačali III. Dne 8. maja bo prevzvišeni gospod tržaškopoperski škof izročil sv. Očetu Petrov novič. Želeti je, da bi bili pri tem navzoči tudi romarji iz teh združenih škofij

n **Žalosten konec pustne šale** Na Španskem v Salzaso je neka skupina pustnih šem v izprehodu predstavljala portugalski kraljevi umor. Maska „kraljev morilec Buica“ je namerila revolver na svojega očeta, ki je predstavljal kralja in ga izprožil, ker je mislil, da orožje ni nabit. A revolver je bil nabit in oče se je zgrudil mrtev v voz. Obupni sin bi se bil ustrelil, da ga niso hitro zvezali in tako preprečili sinov samoumor.

n **Zgradba postajnega poslopja na Vrdu.** Ker se je prostor ob progi Južne železnice med Borovnico in Logatecem, kjer ima biti nova postaja, že lani razširil, tir pomnožil in material za poslopja navozil in skalnati svet odstranil, so pričeli letos že z zidanjem poslopij. Vsa zidarska in tozadevna dela bodo do zime popolnoma končana. Po zimi se na tej postaji prične promet in izroče naprave svojemu namenu.

n **Mesec marec.** — Ta mesec je bil Rimljanom v najstarejših časih prvi mesec v letu. Pravijo, da mu je dal že prvi rimski kralj Romul to ime po vojnem bogu Martu (Mars) in ga imenoval Martius. Tedaj je štelo leto najbrž samo 10 mesecev, ki so se ravnali po luninih spremembah. — Poznejši kralji so pridejali še dva meseca Janua-

rius in Februarius in sicer na konec leta. Ko je malo pred Kristusovim rojstvom Julij Cezar uredil koledar, je določil, da začne leto s prvim dnevom meseca marca. Marec je bil torej posvečen poganskemu bogu vojne in zato so prirejali v tem mesecu Rimljani velike slovesnosti temu maliku v čast. Poganski duhovniki so morali v dveh gručah hoditi po Rimu in oboroženi prepevati starodavne bogo astne pesmi. Zvečer so imeli oboroženi romarji prav mastno večerjo. Latinsko ime Martius je prešlo tudi v druge slovanske in germanske jezike. Nemški cesar Karol Veliki (pred enajst sto leti) mu je dal ime „Lenzmonat“ in še sedaj pišejo Nemci včasih „Lenzmonat“, kar pomeni po slovensko pomladni mesec. V tem mesecu začne pomlad in prijetno se zavedamo, da smo zimo skoro srečno prebili. V marcu se narava že počne vzbujati iz zimskega sna. Zato govorimo radi o „marčnih“ sapicah, o „marčnih“ vijolicah itd. Zemlja se polagoma oprosti snežne odeje in se osuši, odtod menda ime „sušec“. Hrvatje pravijo temu mesecu Ožujak, Čehi pa Brezen.

n **Smrtna nesreča rojaka v Ameriki.** Dne 3. februarja t. l. je bil v newburških jeklarnah (Cleveland) ubit 37 letni oženjeni J. Kocjančič, doma iz Šklednja pri Trstu.

Iz Istre.

i **Kmetijska zadruga** se snuje za vas Medaši v župniji Korte.

i **Istrski deželni zbor.** Sobotne prve seje deželnega zbora istrskega se je udeležil tudi virilist škof Flapp. Ker sta poslanca dr. Bennati in prof. Spinčič dala ostavko kot člana odseka za volivno preosno, izvolilo se jima je za naslednika dra. Ventrella in profesorja Kusuliča. Namesto odstopivšega konta Becicha imenovali so dr. Scampichia za lana uprave kreditnega zavoda in podravnatelja istega zavoda. V komisijo za proučevanje občinskega in volivnega reda za Pulj sta izvoljena s hrvaške strani dr. Laginja in dr. Stanger. Razdelil se je načrt deželnozbornske volivne reforme.

Iz Krasa.

Po volitvah. (Zadnjič došlo prepozno. Op. ur.) Prejeli smo: Na Krasu so končane volitve Zmagali so miš, maš-liberalci pod pokroviteljstvom socialistov. No, saj ni čuda. Če bi se bili katoličani zvezali s socialisti, bi tudi zmagali. Zmaga brezvercev je pravzaprav zelo „svohi“. Saj so 3 stranke: agrarci, liberalci in socialisti skupaj držali. Potem morajo zmagati — če nočejo. Torej sedaj velja kraško ljudstvo za najbolj brezverski del slovenskega naroda. Lep kompliment za Kraševce!! — Pa ne mislite, da so vsi iz prepričanja volili brezverne. O, niti polovica! Brezverski agentje so ob 7 uri zvečer hodili ljudstvo slepit in šuntat — vsaj okoli Sežane. Bojijo se luči, ker njihova dela so slaba, ljubijo temo! Takole so govorili kmetom: „Če ste Slovenci te-le volite: Štrekelj & Comp. Če volite druge, ste Lahi“. Seveda: in kmet je šel na limanice. Še nekaj! Katoličani so svoje kandidate ponujali na samoslovenskih listkih. Liberalci pa na listkih, ki so bili na prvem mestu nemški, na drugem laški in na zadnjem slovenski! Bravo taki Slovenci! Sram vas bodi in pfuj! Po Krasu listke v treh jezikih!! To je v imenu napredka! Kraški kmet! Kaj si storil? S socialisti si volil, ki so kmeta največi nasprotniki. Še kruha bi ne smel jesti ž njim, ne pa voliti. Slovenci bi z njim nič ne smeli imeti skupnega. Rajši propasti, nego s pomočjo socialistov zmagati!

V torek zvečer so po Krasu streljali od veselja, da so „farji“ pogoreli. V Sežani pa je bilo vse tiho, dasi je samo 18 volilcev krščansko volilo. No, Sežanci se morda zavedajo, da zmaga ni baš sijajna in tudi ne častna — ker so socialisti pomagali, ki jih ima tržaški dnevnik v želodeu!

k **Liberalno slavlje na Rodiku.** Dne 10. t. m. popoldne je prišel glas o „sijajni“ zmagi liberalnih kandidatov v splošnem vol. razredu. To je spravilo še od prejšnje noči zaspane liberalce na noge. Takoj je bilo dano povelje, da morajo vsi liberalci ta zgodovinsko imenitni dogodek najslovesneje obhajati z razsvetljavo vseh liberalnih hiš, streljanjem iz možnarjev, obilno pijačo, kričanjem in, — kar bo najbolje povzdignilo njih lib. čast, — s tulenjem in izzivanjem pred župniščem in na „žegnu“ pri cerkvi. Možnarjev sicer naši liberalci nimajo, a niso si dolgo razbijali glave: ukradli so cerkvene, kakor so ukradli cerkven kotel, saj jim to dovoljuje njih liberalna vest. Pred večerom je bilo tiho, kakor pred nevihto. Vse, kar je liberalnega, je bilo na delu, da bi izpadla slovesnost v kar največjo jezo „klerikalcev.“ Moški spol od 10 let naprej se je zbral v žganjarni, liberalni ženski spol pa je nastavljal sveče po oknih. Najbolj nav-

dušena je bila pri tem neka ženska v šolskem poslopju, čemur se prav nič ne čudimo, ako pomislimo, da ste bili obe njeni noni po eno leto v zaporu radi velikega spoštovanja do «farja», in kako se je vedno vedel njen oče. Komaj so odšli otroci iz šole, že je nastavljal sveče po oknih in se vedno ozirala, da li jo kdo vidi. Ko je zvonilo «Zdravo Marije», začeli so užigati sveče, in ni še odzvonilo za duše, počnejo grmeti topiči, streljati pištole, hoditi tolpe liber. mož, žena, otrok — tudi najmanjših in celo matere z otročiči v naročju — s tulenjem gor in dol mimo cerkve in župnišča. Bilo je res liberalno krasno. Najlepše ste bili razsvetljeni dve hiši: šola in žganjarna. Pred vsako teh hiš se je tolpa vsakokrat mimo tuleč zaustavila, da sprejme v prvi modre nasvete, kako naj se naprej razgraja, v drugi pa si zamočila hripavo grlo. Glede šole, razsvetljena je bila tudi šolska soba, imamo mi preklicani «klerikalei» ta-le pomislek: Če sta g. učitelj in njegova vredna ženica tako strastna liberalca, da bi rada vse farje sežgala (tako se je izrazila javno učiteljica na Barki), mogla sta natakuiti v vsako okno svojega stanovanja po deset sveč, tudi v okno na stranišču, iz kojega je «gospa» spijala in se smejala vedno, kadar je držal «Košanc» govoranco ped farovžem, blateč g. župnika, toda šole, po našem neliberalnem mnenju ne bi bila smela razsvetljevati, da proslavita z liberalno-poštenimi sredstvi pridobljeno zmago nad «klerikalnim zmajem», kajti šola v Rodiku danes še ni liberalna t. j. brezverska, dasi je g. liberalni učitelj vrgel iz nje krščanski pozdrav. Za šolo se je izkazala najbolj žganjarna z občinsko pisarno vred.

Nekaj prav duhovitega si je izmislil bivši župan, oče dveh zelo čednih hčera. Dal je vstreliti enega vrana, nataknil je na tri kole na «placi» pred žganjarno nekaj zelenih vej kot gnezdo, mrtvega vrana noter, njegova velika hči je naučila enega izmed pijanih razgrajev in ta je ob navzočnosti vseh liberalcev in vse šolske mladine pridigal, da ta mrtvi vran pomeni «strtega klerikalnega zmaja» in vse farje, katerih liberalci več ne potrebujejo, ker bodo dovolj skrbeli za omiko liberalni učitelji in krčmarji. Lokec, pazi da ne steres samega sebe in svoje družine. Šram te bodi, blizu 70 let starega moža! Ropotaj le, a boš tudi ti doropotal.

Ko se je tolpa natulila po vasi, zaustavila se je pred središčem liberalne omike, pred šolo. Kaj se je tu počenjal, se mora gnjusiti vsakemu, kdor je še človek. Opisati to v poštenem časniku se ne da, ker bi to bilo javno pohujšanje. Le to navedem, da se je vpricho nedorasle mladine smešilo in blatilo vse, kar je krščanskega. Vrhunec je dosegla ta liberalna omika t. j. surovost in podivjanost, ko so ponujali — posebno mlada plesalka — Kristusa na prodaj. Zdi se, da so Kristusa res prodali in se popolnoma poživinili. Torej Rodiški liberalci so prodali Kristusa! Ali bodo še govorili, da so dobri kristjani?

k Štrajk v cerkvi. Za zadnjo šte. žal prepozno smo prejeli iz Štorij sledeče zanimive vrstice: Dne 8. marca je bil navaden nauk za velikonočno spoved in sicer za moža. Duhovnik je govoril med drugim o stvarjenju sveta, da je Bog ustvaril razun nerazumnih stvari tudi razumne v nebesih in na zemlji. Potem je vprašal nekega moža, katere razumne stvari je Bog ustvaril v nebesih. Ta odgovori: angele. Na vprašanje, kaj so angeli, pravi angeli so čisti duhovni; duhovnik popravi: ne duhovni, ampak duhovi. Mož nato: «Ali so bile tudi v nebesih takrat volitve?» Duhovnik osupne nad takim vprašanjem, nekoliko pomisli, potem pa potrди rekoč: «Da, tudi v nebesih so bile že volitve, saj so se angeli ločili na 2 strani; vodja nih je bil lucifer, ki ni hotel več Boga poznati in mu biti pokoren in ta je zapeljal še mnogo drugih na svojo stran; te je Bog zavrgel, in začel se je pekel; drugi so volili Boga, ostali so mu zvesti, to so bili dobri angeli in ostali so v nebesih. Tako sta bili 2 stranki. Dotični mož se pa med tem vzdigne ne čakajoč vsega govora duhovnikovega, zapusti cerkev in za njim nekoliko drugih, prav kakor za luciferjem; drugi so ostali v cerkvi še na dalje pri nauku. Zdi se, kakor bi bil ta štrajk dogovorjen. Volili so pa drugi dan vsi z «luciferjevo» stranko, ker kar jih je glasovalo za katoliško stranko, so razun duhovnika iz Štorij vsi iz Kazelj.

Zunaj cerkve je neki modrijan rekel: «duhovniki so vero gor (!) pripravili, duhovniki jo bodo tudi dol (!) spravili. Duhovnik se vozi v Sežano po denar, kaj pa mi?» Duhovnik bi moral toraj, da vstreže takim štrajkovcem brezplačno kakor suženj služiti, ker se mu ne privoščiči še tega majhnega plačila, kakoršnega ima tukaj.

Koledarček. Nedelja 22. marca; l'envenut, škof: Bazil, m. — 23. pond.: Viktorijan, mučenec. — 24. torek: Gabriel nadang. — 25. sreda: Sredpostna sreda. Oznane nje Marije Device. — 26. četrtek: Emanuel, muč. !Dizma, desni razbojnik. — 27. petek: Rupert, škof. — 28. sobota: Janez Kapistran, spoznavalec.

1)ne 25. marca ob 1. uri 37 minut popo'dne bo zadnji krajec.

Darovi.

Zavodu sv. Nikolaja so darovali meseca svečana sledeči dobr. niki: Pirh Jožefa; Trst 5 K; Debevec J, 2 K; Občina Selca pri Kofji Loki 20 K; Županstvo St. Peter na Krasu 10 K; Istinič, Trst podp 3 K; Janžek Edvard župnik, Rimske Toplice 3 K; Zupančič Jvan žup. Smihel pri Žuzemberku 2 K; Posojilnicaza Loški potok in Trnovo 20 K; Županstvo v Avčah, 10 K; Schweiger Franc, dekan Leskovec 10 K; Hiti Franc, župnik Illica 2 K; Poljak Martin župnik, Ajdovce pri Žuzemberku 1 K; Županstvo Osek 10 K; Zupan Jožef, dekan Dolina, 10 K; Županstvo Homec 10 K; Županstvo empas pri Gorici, 10 K; Ulčnik M. župnik Dolič na Štajerskem 10 K; Njegova Jasnost princ Hohenlohe c. k. namestnik 100 K; Preskar župnik Kapela pri Brežicah 3 K; Kušar Franc župnik, Mengeš, 7 K; Občina Zagorje ob Savi 20 K; Filer Vaclav župnik, Dole pri Litiji 5 K; Kalan Ivan, župnik v Zapogah 10 K; Vsem blagim dobrotnikom Bog stotero povrni!

Svetko Stanibal Škerl
Trst, Sv. Ivan.
priporoča svojo bogato založeno prodajalnico jestvin in pekarno.

Pošilja na deželo tudi pošne pošiljatve od 5 K. naprej.
Posebno se priporoča čč. duhovščini.

Zahtevajte „Zarjo“

Josip Rože
Trst - mizarski mojster - Trst
Via Giulia — Telefon št. 1971.
Izdeluje in popravlja vsakovrstna stavbinska in druga mizarska dela. Posojuje tudi različne odre in scenerije za vsako igro ali koncert. Postrežba točna. Cene jako nizke.

Obrtno in konsumno društvo Sv. Ivan
(pri cerkvi)
registrovana zadruga z omejenim poroštvo
javlja sl. občinstvu, da je svoje prostore **preustrojilo v najnovjšem slouju.**
Ima na razpolag. veliko dvorano v pritličju, najmodernejši pivski salon ter tri sobe rezervirane za krstv poroke in društvene sestanke.
Toči domačevino, istrsko črno, belo vipavsko, kraški teran in refošk v buteljkah.
Za obilni obisk se priporoča: Načelnistvo.

ZALOGA
likerejev v sodčkih in buteljkah
JAKOB PERHAYC
TRST — Via delle Acque — TRST
Veliki izbor vsakovrstnih najfinejših in starih vin v buteljkah.
Postrežba točna. — Cene zmerne. — Se priporoča svojim rojakom za naročbe bodisi na debelo ali na drobno za razne slavnosti, poroke, krste, družinska pogoščenja itd. — Za poletni čas se priporoča malinovec in tamarindo.

Zavod sv. Nikolaja v Trstu
Via Farneto 18. II. nadstr.
Kdorkoli ima kaj usmiljenja in krščanske ljubezni, bode gotovo kaj pripomogel za to velevažno zavetišče za brezposelne služkinje.

Kupite čevlje
— pri poštenem slovenskem čevljarskem mojstru —
Josipu Stantič
TRST — ulica Rosario št. 2 — TRST
(pri cerkvi sv. Petra v starem mestu.)
— Ta mojster vam postreže po domače, — z najboljšimi čevlji in po nizki ceni.

Trgovsko-obrtna zadruga
Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. n. **IV TRSTU** Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. n.
kjer je bila prej «Tržaška posojilnica in hranilnica». — Telefon št. 16-04.
Poštno hranilnični račun 74679
Sprejema hranilne vloge od vsako-5° Sprejema tudi vloge po 1 K na teden, gar, tudi če ni član, in je obrestuje po 5° tako da se po 260 tednih dob 300 K
Sprejema hranilne knjižice tujih zavodov, in je realizuje ne da se bi obrestovanje pretrgalo. — Daje v najem hranilne pušice, katere so najprimernejše sredstvo za varčevanje v družinah — posebno pa, pri nedoraslih. Hranilne pušice se odpirajo le v uradu. — Doleži so po 20 K in po 2 K.
Nadaljna pojasnila se dajejo v uradu med uradnimi urami, ki so: ob delavnikih od 9—12 d. in 3—5 p. Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu registrirana zadruga z neomejenim jamstvom.

LJUDSKA POSOJILNICA IN HRANILNICA
za tržaško občino pri Sv. Ivanu pri Trstu.
Registrovana zadruga z neomejeno zavezo
Sprejema hranilne vloge tudi od 4 1/2% Davke plača hranilnica sama. neudov in jih obrestuje po Za varnost vlog jamčijo udje.
(280) z vsem svojim premoženjem v znesku približno en milijon kron in pol.
Za večje vloge se tudi dajo višje obresti po ustnem pogovoru s stranko. — Hranilnica in posojilnica je pod nadzorstvom svetoivanske duhovščine. — Vsak krščansko misleč Slovenec naj vlaga svoj denar le pri Ljudski hranilnici in posojilnici pri sv. Ivanu pri Trstu.

Razširjajte in priporočajte „ZARJO“